

Sygn. akt *IV P 251/15*

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 2 listopada 2016 r.

Sąd Rejonowy w Choszcznie IV Wydział Pracy

w składzie następującym:

Przewodniczący:	Sędzia Sądu Rejonowego Tomasz Klimczak
Protokolant:	Monika Kępa

po rozpoznaniu w dniu 19 października 2016 r. na rozprawie

sprawy z powództwa **R. B.**

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o wynagrodzenie, o ekwiwalent za niewykorzystany urlop, o świadczenia związane z podróżami służbowymi

sprawy z powództwa **M. J.**

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o wynagrodzenie, o ekwiwalent za niewykorzystany urlop, o świadczenia związane z podróżami służbowymi

sprawy z powództwa **A. L.**

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o wynagrodzenie, o ekwiwalent za niewykorzystany urlop, o świadczenia związane z podróżami służbowymi

sprawy z powództwa **W. D.**

przeciwko (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C.

o wynagrodzenie, o ekwiwalent za niewykorzystany urlop, o świadczenia związane z podróżami służbowymi

I. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda **R. B.:**

- kwotę 949,41 zł (dziewięćset czterdzieści dziewięć złotych 41/100) brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowym za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty ;

- kwotę 5.389,33 zł (pięć tysięcy trzysta osiemdziesiąt dziewięć złotych 33/100) tytułem należności związanych z zagranicznymi podrózkami służbowymi z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałym zakresie powództwo oddala ;

III. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda R. B. kwotę 180 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje pobrać od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Choszczynie kwotę 335,20 zł (trzysta trzydzieści pięć złotych 20/100) tytułem części nieuiszczonych kosztów postępowania;

V. wyrokowi w pkt I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 2.170,00 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt złotych 00/100);

.....

VI. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda **M. J.** :

- kwotę 1408,11 zł (jeden tysiąc czterysta osiem złotych 11/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2015r. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

- kwotę 433,98 zł (czterysta trzydzieści trzy złote 98/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc czerwiec 2015r. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

- kwotę 619,98 zł (sześćset dziewiętnaście złotych 98/100) brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty ;

- kwotę 7.649,08 zł (siedem tysięcy sześćset czterdzieści dziewięć złotych 08/100) tytułem należności związanych z zagranicznymi podrózkami służbowymi z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

VII. w pozostałym zakresie powództwo oddala ;

VIII. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda M. J. kwotę 1296 zł (tysiąc dwieście dziewięćdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IX. nakazuje pobrać od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Choszczynie kwotę 601,04 zł (sześćset jeden złotych 04/100) tytułem części nieuiszczonych kosztów postępowania;

X. wyrokowi w pkt VI nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 2.170,00 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt złotych 00/100);

.....

XI. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda **A. L.** :

- kwotę 1417,38 zł (jeden tysiąc czterysta siedemnaście złotych 38/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2015r. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

- kwotę 433,98 zł (czterysta trzydzieści trzy złote 98/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc czerwiec 2015r. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

- kwotę 1.343,29 zł (jeden tysiąc trzysta czterdzieści trzy złote 29/100) brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty ;

- kwotę 4630,80 zł (cztery tysiące sześćset trzydzieści złotych 80/100) tytułem należności związanych z zagranicznymi podróżami służbowymi z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

XII. w pozostałym zakresie powództwo oddala ;

XIII. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda A. L. kwotę 666 zł (sześćset sześćdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

XIV. nakazuje pobrać od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Choszcznie kwotę 486,23 zł (czterysta osiemdziesiąt sześć złotych 23/100) tytułem części nieuiszczonych kosztów postępowania;

XV. wyrokowi w pkt XI nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 2.170,00 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt złotych 00/100);

.....

XVI. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda **W. D.** :

- kwotę 986,28 zł (dziewięćset osiemdziesiąt sześć złotych 28/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2015r. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

- kwotę 433,98 zł (czterysta trzydzieści trzy złote 98/100) brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za miesiąc czerwiec 2015r. z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

- kwotę 2200 zł (dwa tysiące dwieście złotych 00/100) brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty ;

- kwotę 4519,24 zł (cztery tysiące pięćset dziewiętnaście złotych 24/100) tytułem należności związanych z zagranicznymi podróżami służbowymi z odsetkami ustawowymi od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015r. oraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 1 stycznia 2016r. do dnia zapłaty;

XVII. w pozostałym zakresie powództwo oddala ;

XVIII. zasądza od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz powoda W. D. kwotę 756 zł (siedemset pięćdziesiąt sześć złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów postępowania;

XIX. nakazuje pobrać od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Choszcznie kwotę 484,85 zł (czterysta osiemdziesiąt cztery złote 85/100) tytułem części nieuiszczonych kosztów postępowania;

XX. wyrokowi w pkt XVI nadaje rygor natychmiastowej wykonalności w zakresie kwoty 2.170,00 zł (dwa tysiące sto siedemdziesiąt złotych 00/100);

SSR Tomasz Klimczak

Sygn. akt IV P 251/15

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 12 października 2015r. w postępowaniu upominawczym powód R. B. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwoty (...),71 z odsetkami ustawowymi od dat i kwot wskazanych w tym piśmie wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego od dnia 24 stycznia 2014r. do 7 maja 2015r. . Umowa o pracę uległa rozwiązaniu za porozumieniem stron w dniu 7 maja 2015r. Pozwany nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj 2015r. w kwocie 1112 zł netto, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 11 dni – 800 zł netto, należnych diet z tytułu delegacji w kwocie 1860,50 zł za miesiąc marzec 2015r. i 3860,25 zł za miesiąc kwiecień. Nadto w ocenie powoda pracodawca nie wypłacił mu również kwoty 400 zł tytułem oszczędności na paliwie i kwoty 183,96 zł stanowiącej zwrot za służbowe rozmowy telefoniczne .

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 października 2015r. Sąd Rejonowy w Choszcznie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pismem z dnia 20 listopada 2015r. pozwany wniósł sprzeciw od w/w orzeczenia skarżąc je w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów postępowania .

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany przyznał, iż zatrudniał pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego . Jednak wbrew twierdzeniom pozwu przez cały okres zatrudnienia wywiązywał się należycie z ciążących na nim obowiązków. Podkreślił przy tym, iż wynagrodzenie za pracę i diety były wypłacane powodowi zgodnie z umową o pracę oraz postanowieniami regulaminu wynagradzania. Powód nigdy natomiast nie zgłaszał w tym zakresie żadnych uwag. Nadto pozwany wskazał, iż powód nie wskazał podstawy faktycznej ani podstawy prawnej swojego roszczenia , co uniemożliwia pozwanemu na merytoryczne ustosunkowanie się do twierdzeń powoda.

Odnosnie ryczałtów za noclegi pozwany wskazał, iż ustalona w regulaminie wynagradzania kwota diety obejmowała również ryczałt za nocleg, co według niego jest zgodne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 15 września 2015 r. sygn. akt. II PK 248/14.

Pismem z dnia 10 lutego 2016r. (k.351 – 352) powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 8967,71 zł. Wskazał przy tym , iż na tak sprecyzowane żądanie składa się:

- 1501 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r.;
- 1053 zł brutto tytułem niewypłaconego ekwiwalentu za urlop ;
- 183,96 zł brutto tytułem rozmów służbowych przez telefon prywatny;
- 479 zł brutto tytułem premii za oszczędności za paliwo ;

- 1860,50 zł tytułem niezapłaconej delegacji ;
- 3860,25 zł tytułem niezapłaconej delegacji .

Pismem z dnia 7 marca 2016r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości .

Pozwem z dnia 12 października 2015r. w postępowaniu upominawczym powód W. D. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwoty (...),01 z odsetkami ustawowymi od dat i kwot wskazanych w tym piśmie wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego od dnia 24 stycznia 2014r. do 6 czerwca 2015r. .W dniu 22 maja 2015r. pracodawca wypowiedział powodowi umowę pracę ze skutkiem na dzień 6 czerwca 2015r. Pozwany nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj i czerwiec 2015r. w kwocie odpowiednio 1150 zł i 400 zł netto, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 22 dni – 1600 zł netto, należnych diet z tytułu delegacji w kwocie 4996,01 zł oraz kwoty 1140 zł tytułem oszczędności na paliwie.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 października 2015r. Sąd Rejonowy w Choszcznie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pismem z dnia 20 listopada 2015r. pozwany wniósł sprzeciw od w/w orzeczenia skarżąc je w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów postępowania .

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany przyznał, iż zatrudniał pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego . Jednak wbrew twierdzeniom pozwu przez cały okres zatrudnienia wywiązywał się należycie z ciężących na nim obowiązków. Podkreślił przy tym, iż wynagrodzenie za pracę i diety były wypłacane powodowi zgodnie z umową o pracę oraz postanowieniami regulaminu wynagradzania. Powód nigdy natomiast nie zgłaszał w tym zakresie żadnych uwag. Nadto pozwany wskazał, iż powód nie wskazał podstawy faktycznej ani podstawy prawnej swojego roszczenia , co uniemożliwia pozwanemu na merytoryczne ustosunkowanie się do twierdzeń powoda.

Odnośnie ryczałtów za noclegi pozwany wskazał, iż ustalona w regulaminie wynagradzania kwota diety obejmowała również ryczałt za nocleg, co według niego jest zgodne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 15 września 2015 r. sygn. akt. II PK 248/14.

Pismem z dnia 10 lutego 2016r. (k.357 - 358) powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 11416,01 zł. Wskazał przy tym , iż na tak sprecyzowane żądanie składa się:

- 2200 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r.;
- 479 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 2015r.;
- 2200 zł brutto tytułem niewypłaconego ekwiwalentu za urlop ;
- 1541 zł brutto tytułem zwrotu oszczędności za paliwo ;
- 4996,01 zł tytułem niezapłaconej delegacji.

Pismem z dnia 7 marca 2016r. (k. 364 – 364v) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości .

Pozwem z dnia 12 października 2015r. w postępowaniu upominawczym powód A. L. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwoty (...),16 z odsetkami ustawowymi od dat i kwot wskazanych w tym piśmie wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego od dnia 31 stycznia 2014r. do 6 czerwca 2015r. .W dniu 22 maja 2015r. pracodawca wypowiedział powodowi umowę pracę ze skutkiem na dzień 6 czerwca 2015r. Pozwany nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj i czerwiec 2015r. w kwocie odpowiednio 1058,80 zł i 340,78 zł netto, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 13 dni – 1002,57 zł netto, należnych diet z tytułu delegacji w kwocie 4996,01 zł .

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 października 2015r. Sąd Rejonowy w Choszcznie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pismem z dnia 20 listopada 2015r. pozwany wniósł sprzeciw od w/w orzeczenia skarżąc je w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów postępowania .

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany przyznał, iż zatrudnił pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego . Jednak wbrew twierdzeniom pozwu przez cały okres zatrudnienia wywiązywał się należycie z ciążących na nim obowiązków. Podkreślił przy tym, iż wynagrodzenie za pracę i diety były wypłacane powodowi zgodnie z umową o pracę oraz postanowieniami regulaminu wynagradzania. Powód nigdy natomiast nie zgłaszał w tym zakresie żadnych uwag. Nadto pozwany wskazał, iż powód nie wskazał podstawy faktycznej ani podstawy prawnej swojego roszczenia , co uniemożliwia pozwanemu na merytoryczne ustosunkowanie się do twierdzeń powoda.

Odnośnie ryczałtów za noclegi pozwany wskazał, iż ustalona w regulaminie wynagradzania kwota diety obejmowała również ryczałt za nocleg, co według niego jest zgodne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 15 września 2015 r. sygn. akt. II PK 248/14.

Pismem z dnia 10 lutego 2016r. (k.355 - 356) powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 8934,01 zł. Wskazał przy tym , iż na tak sprecyzowane żądanie składa się:

- 2200 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r.;
- 394 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 2015r.;
- 1344 zł brutto tytułem niewypłaconego ekwiwalentu za urlop ;
- 4996,01 zł tytułem niezapłaconej delegacji.

Pismem z dnia 7 marca 2016r. (k. 364 – 364v) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości .

Pozwem z dnia 12 października 2015r. w postępowaniu upominawczym powód M. J. wniósł o zasądzenie od pozwanej (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. kwoty 7985,18 zł z odsetkami ustawowymi od dat i kwot wskazanych w tym piśmie wraz z kosztami postępowania według norm przepisanych .

W uzasadnieniu pozwu powód wskazał, że był zatrudniony u pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego od dnia 9 października 2014r. do 6 czerwca 2015r. .W dniu 22 maja 2015r. pracodawca wypowiedział powodowi umowę pracę ze skutkiem na dzień 6 czerwca 2015r. Pozwany nie wypłacił powodowi wynagrodzenia za pracę za miesiąc maj i czerwiec 2015r. w kwocie odpowiednio 1552,80 zł i 433,80 zł netto, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w wymiarze 6 dni – 1002,57 zł , należnych diet z tytułu delegacji w kwocie 4996,01 zł .

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 19 października 2015r. Sąd Rejonowy w Choszcznie orzekł zgodnie z żądaniem pozwu.

Pismem z dnia 20 listopada 2015r. pozwany wniósł sprzeciw od w/w orzeczenia skarżąc je w całości i domagając się oddalenia powództwa w całości oraz zasądzenia na jego rzecz od powoda kosztów postępowania .

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany przyznał, iż zatrudnił pozwanego w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego . Jednak wbrew twierdzeniom pozwu przez cały okres zatrudnienia wywiązywał się należycie z ciążących na nim obowiązków. Podkreślił przy tym, iż wynagrodzenie za pracę i diety były wypłacane powodowi zgodnie z umową o pracę oraz postanowieniami regulaminu wynagradzania. Powód nigdy natomiast nie zgłaszał w tym zakresie żadnych uwag. Nadto pozwany wskazał, iż powód nie wskazał podstawy faktycznej ani podstawy prawnej swojego roszczenia , co uniemożliwia pozwanemu na merytoryczne ustosunkowanie się do twierdzeń powoda.

Odnosnie ryczałtów za noclegi pozwany wskazał, iż ustalona w regulaminie wynagradzania kwota diety obejmowała również ryczałt za nocleg, co według niego jest zgodne ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w wyroku z 15 września 2015 r. sygn. akt. II PK 248/14.

Pismem z dnia 10 lutego 2016r. (k.453 - 354) powód rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 9067,01 zł. Wskazał przy tym , iż na tak sprecyzowane żądanie składa się:

- 2200 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r.;
- 527 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 2015r.;
- 1344 zł brutto tytułem niewypłaconego ekwiwalentu za urlop ;
- 4996,01 zł tytułem niezapłaconej delegacji.

Pismem z dnia 7 marca 2016r. (k. 364 – 364v) pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości .

Pismem z dnia 25 czerwca 2016r. (k.453), sprecyzowanym następnie pismem z dnia 13 lipca 2016r. (k.459) powód M. J. rozszerzył żądanie pozwu do kwoty 10118,33 zł wskazując , iż na tak określone żądanie składa się:

- 1415,29 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r.;
- 433,98 zł brutto tytułem niewypłaconego wynagrodzenia za miesiąc czerwiec 2015r.;
- 619,98 zł brutto tytułem niewypłaconego ekwiwalentu za urlop ;
- 3902,08 zł i 3747 zł tytułem diety .

Pismem z dnia 3 sierpnia 2016r. (k. 466) pozwany wskazał , iż kwestionuje tak określone żądanie zarówno co do zasady jak i wysokości .

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

R. B. był zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. w okresie od 24 stycznia 2014 r. do 07 maja 2015 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne;

M. J. był zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. w okresie od 9 października 2014 r. do 6 czerwca 2015 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne;

A. L. był zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. w okresie od 31 stycznia 2014r. do 6 czerwca 2015 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne;

W. D. był zatrudniony w (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. w okresie od 24 stycznia 2014r. do 6 czerwca 2015 r. na stanowisku kierowcy samochodu ciężarowego w pełnym wymiarze czasu pracy.

Bezsporne;

W pozwanej spółce obowiązywał regulamin wynagradzania. Powodowie byli zapoznani z jego treścią. Zgodnie z jego postanowieniami kwota diety z tytułu podróży służbowej wynosiła 40 euro za dzień, a pod koniec 2014 r. została podwyższona do kwoty 42 euro za dobę. Wynagrodzenie za pracę za dany miesiąc było wypłacane powodom 10 dnia następnego miesiąca i w miesiącu maju 2015r. dla M. J. , A. L. , W. D. opiewało na kwotę 2170 brutto zł zaś dla R. B. na kwotę 1642,94 zł brutto .

Dowód:

1. przesłuchanie powodów w charakterze stron – karta 338-339v akt ;
2. lista płac za miesiąc maj 2015r. – karta 323 akt;

W dniu 5 maja 2015r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przełała na rachunek powoda M. J. kwotę 200 zł tytułem „dodatku za paliwo sp. z o.o.”.

Dowód :

1. przelew kwoty 200 zł z dnia 5 maja 2015r. – karta 346 akt;

W dniu 25 czerwca 2015r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przełała na rachunek powoda R. B. kwotę 500 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r..

Dowód :

1. przelew kwoty 500 zł tytułem wynagrodzenia za maj 2015r. – karta 346 akt;

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. nie wypłaciła R. B. :

- kwoty 949,41 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

- kwoty 5389,33 zł tytułem należności związanych z zagraniczną podróżą służbową powoda nr C 4/04/2015 w okresie od 10 kwietnia do 2 maja 2015r..

Dowód:

1. opinia biegłego – karta 432 – 440 akt;
2. dowód przelewu z dnia 4 maja 2015r. kwoty 2000 zł – karta 342 akt;
3. list płac – karta 349-350 akt;
4. protokoły kontroli Państwowej Inspekcji Pracy – karta 227-230 akt;
5. list płac – karta 246-260 akt;
6. kalendarze powodów – karta 211-221, 395-424 akt;
7. zestawienie delegacji do wypłaty – karta 325 akt;
8. świadectwo pracy powoda – akta osobowe ;

9. przesłuchanie powoda w charakterze strony – karta 338v akt ;

W dniu 25 czerwca 2015r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przełała na rachunek powoda M. J. kwotę 500 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r..

Dowód :

1. przelew kwoty 500 zł tytułem wynagrodzenia za maj 2015r. – karta 346 akt;

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. nie wypłaciła M. J. :

- kwoty 1408,11 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za maj 2015 r.,

- kwoty 433,98 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za czerwiec 2015 r.,

- kwoty 619,98 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

- kwoty 7.649,08 zł tytułem należności związanych zagraniczną podróżą służbową powoda w okresie od 3 do 25 kwietnia 2015r. oraz od 1do 23 maja 2015r..

Dowód:

1. opinia biegłego – karta 432 – 440 akt;

2. przelew kwoty 500 zł tytułem wynagrodzenia za maj 2015r. – karta 343 akt;

3. lista płac – karta 349-350 akt;

4. protokoły kontroli Państwowej Inspekcji Pracy – karta 227-230 akt;

5. list płac – karta 246-260 akt;

6. kalendarze powodów – karta 211-221, 395-424 akt;

7. zestawienie delegacji do wypłaty – karta 325 akt;

8. świadectwo pracy powoda – akta osobowe ;

9. przesłuchanie powoda w charakterze strony – karta 339v akt ;

W dniu 25 czerwca 2015r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przełała na rachunek powoda A. L. kwotę 500 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r..

Dowód :

1. przelew kwoty 500 zł tytułem wynagrodzenia za maj 2015r. – karta 331 akt;

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. nie wypłaciła A. L. :

- kwoty 1417,38 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za maj 2015 r.,

- kwoty 433,98 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za czerwiec 2015 r.,

- kwoty 1.343,29 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,

- kwoty 4630,80 zł tytułem należności związanych zagraniczną podróżą służbową powoda w okresie od 10 kwietnia do 7 maja 2015r..

Dowód:

1. opinia biegłego – karta 432 – 440 akt;
2. list płac – karta 349-350 akt;
3. protokoły kontroli Państwowej Inspekcji Pracy – karta 227-230 akt;
4. list płac – karta 246-260 akt;
5. kalendarze powodów – karta 211-221, 395-424 akt;
6. zestawienie delegacji do wypłaty – karta 325 akt;
7. świadectwo pracy powoda – akta osobowe ;
8. przesłuchanie powoda w charakterze strony – karta 339 - 339v akt ;

W dniu 25 czerwca 2015r. (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. przelała na rachunek powoda W. D. kwotę 400 zł tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r..

Dowód :

1. przelew kwoty 400 zł tytułem wynagrodzenia za maj 2015r. – karta 346 akt;

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w C. nie wypłaciła W. D. :

- kwoty 986,28 zł brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za maj 2015 r.,
- kwoty 433,98 zł. brutto tytułem wynagrodzenia za pracę za czerwiec 2015 r.,
- kwoty 2. 273,26 zł brutto tytułem ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy,
- kwoty 4.519,24 zł – tytułem należności związanych zagraniczną podróżą służbową powoda w okresie 10 kwietnia do 8 maja 2015r..

Dowód:

1. opinia biegłego – karta 432 – 440 akt;
2. list płac – karta 349-350 akt;
3. protokoły kontroli Państwowej Inspekcji Pracy – karta 227-230 akt;
4. list płac – karta 246-260 akt;
5. kalendarze powodów – karta 211-221, 395-424 akt;
6. zestawienie delegacji do wypłaty – karta 325 akt;
7. świadectwo pracy powoda – akta osobowe ;
8. dowód przelewu kwoty 400 zł tytułem części wynagrodzenia za maj 2015r. – karta 344 akt;

9. przesłuchanie powoda w charakterze strony – karta 339 akt ;

10. pokwitowanie odbioru zaliczki w kwocie 300 zł tytułem delegacji – karta 347 akt;

Sąd zważył, co następuje:

Powództwa podlegały częściowemu uwzględnieniu.

Stan faktyczny nie był sporny, co do okoliczności zawarcia umów o pracę, okresu ich trwania oraz rodzaju świadczonej pracy, które zostały ustalone w oparciu o dokumenty zawarte w aktach osobowych powodów i ich przesłuchanie w charakterze stron . Istota sporu dotyczyła tego czy pozwany wywiązał się wobec powodów z ciężącego na nim obowiązku wypłaty wynagrodzenia, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop oraz świadczeń związanych z odbywanymi przez powodów podróżami służbowymi.

I tak - jeśli chodzi o należności związane z podróżami służbowymi powodowie stali na stanowisku, że poza wynagrodzeniem zasadniczym pracodawca zobowiązany był do wypłacania na ich rzecz dodatkowo za każdy dzień pracy diety. Swoje żądanie w tym zakresie W. D. , R. B. , A. L. sprecyzowali w pismach z dnia 10 lutego 2016r. zaś powód M. J. w piśmie z dnia 13 lipca 2016 (k. 459-460).

Odnosząc się zatem do tego żądania w pierwszej kolejności należy podkreślić , iż zgodnie z art. 2 pkt 7 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o czasie pracy kierowców przez podróż służbową rozumie się każde zadanie służbowe polegające na wykonywaniu, na polecenie pracodawcy przewozu drogowego poza miejscowość, w której pracodawca ma siedzibę lub inne miejsce prowadzenia działalności przez pracodawcę, w szczególności filie, przedstawicielstwa i oddziały lub wyjazdu poza miejscowość, w której pracodawca ma siedzibę lub inne miejsce prowadzenia działalności przez pracodawcę, w szczególności filie, przedstawicielstwa i oddziały, w celu wykonania przewozu drogowego. Stosownie natomiast do art. 21a tej ustawy kierowcy w podróży służbowej, przysługują należności na pokrycie kosztów związanych z wykonywaniem tego zadania służbowego, ustalone na zasadach określonych w przepisach art. 77⁵ § 3-5 k.p.. Pierwszeństwo w ustaleniu należności pracownika w związku z podróżą służbową przyznane zostało przepisom prawa pracy obowiązującym u danego pracodawcy, albowiem zgodnie z art. 77⁵ § 3 k.p. warunki wypłacania należności z tytułu podróży służbowej pracownikowi zatrudnionemu poza państwową lub samorządową jednostką sfery budżetowej określa się w układzie zbiorowym pracy lub w regulaminie wynagradzania albo w umowie o pracę, jeżeli pracodawca nie jest objęty układem zbiorowym pracy lub nie jest obowiązany do ustalenia regulaminu wynagradzania. Przepisy te nie mogą jednak określać wysokości przysługującej pracownikowi diety z tytułu wykonywanej podróży służbowej mniej korzystnie, niż przepisy wykonawcze wydane na podstawie art. 77⁵ § 2 k.p. obowiązujące pracowników zatrudnionych w państwowych lub samorządowych jednostkach sfery budżetowej (art. 77⁵ § 4 k.p.).

Przenosząc przedmiotowe regulacje na grunt niniejszej sprawy należy zauważyć , iż pozwany pracodawca nie załączył do akt sprawy regulaminu wynagradzania . Jedyne z przesłuchania powodów wynika, że w pozwanej spółce obowiązywał regulamin wynagradzania, z którym powodowie się zapoznali . Ponadto powodowie wskazali, iż kwota diety z tytułu podróży służbowej wynosiła 40 euro za dzień, a pod koniec 2014 r. została podwyższona do kwoty 42 euro za dobę (k. 338-339).

Warto w tym miejscu również podkreślić , iż literalnie rzecz biorąc strona powodowa wnosila o zasądzenie od pozwanego stosownych kwot wyłącznie tytułem diety a nie ryczałtów . Z drugiej jednak strony nie sposób nie zauważyć , iż w zakresie ryczałtów za noclegi pozwany wskazał, iż ustalona w regulaminie wynagradzania kwota diety obejmowała również ryczałt za nocleg. Na poparcie dopuszczalności takiego rozwiązania pozwany przywołał stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 15 września 2015 r. sygn. akt. II PK 248/14. Czytamy w nim, że wypłacona kierowcy dieta pokrywa całość roszczeń z tytułu ryczałtu za noclegi spędzone za granicą w kabinie ciężarówki. Choć przepisy rozporządzenia ministra pracy przewidują różne stawki tego ryczałtu dla różnych państw, zdaniem Sądu Najwyższego pracodawca mógł wypłacać te „diety” w stałej kwocie. Sąd stwierdził, że ryczałtowe

określenie należności według stawki, w tym przypadku, 42 euro zaspokajało żądanie pracownika, zatrudnionego jako kierowca międzynarodowy, z tytułu kosztów podróży zagranicznej. Sąd uznał, że okoliczności sprawy wskazują, że umowa o pracę określająca 42 euro za każdy dzień pobytu pracownika za granicą nie dotyczyła tylko kosztów wyżywienia, ale w rozumieniu stron obejmowała wszystkie możliwe koszty podróży, w tym koszty noclegów i korzystania z sanitariatów.

Powodowie nie kwestionowali tego stanowiska i dochodzili zasądzenia należności z tytułu podróży służbowych w wysokości 42 EUR za dzień (k. 202-210).

Powyższe ustalenia prowadzą do wniosku, iż strona pozwana ustalając wysokość należności z tytułu podróży na kwotę 42 euro (tzw. dieta) uprościła w ten sposób rozliczenia z kierowcami, a sami kierowcy mieli pełną świadomość i jasność, jakie świadczenia otrzymują. Strona pozwana jak się wydaje nie ewidencjonowała krajów, w jakich pracownicy spędzali noclegi, mimo iż w zależności od tego zmienia się kwota ryczałtu za nocleg. Z drugiej strony pracownicy nie zgłaszali roszczeń z tego tytułu i nie kwestionowali przyjętych w umowie i regulaminie postanowień co do wysokości należności przysługujących im z tytułu podróży służbowych poza granicami kraju. Wobec powyższego Sąd Rejonowy uznał, że ustalona w umowie o pracę „dieta” obejmowała wszystkie należności z tytułu wydatków (kosztów) związanych z podróżą służbową kierowcy i nie ma podstaw, aby pojęcie „dieta” zawęzić tylko do wyżywienia i drobnych wydatków.. Co więcej pracownicy nie ponosili jakichkolwiek kosztów noclegu, ponieważ spali w kabinie samochodu.

Mając powyższe na uwadze należy dojść do wniosku, iż w realiach przedmiotowej sprawy powodom z tytułu zatrudnienia u pozwanego, obok wynagrodzenia za pracę, przysługiwały również diety obejmujące również ryczałty za noclegi z tytułu odbytych przez nich w spornym okresie podróży służbowych.

Pozwany stał na stanowisku, że wszystkie należności z tego tytułu zostały powodom wypłacone. Zdaniem Sądu takie stanowisko pracodawcy nie zasługuje na uwzględnienie z poniższych powodów. Pozwany przyznał, iż w okresie zatrudnienia powodów odbyli oni dla niego podróże służbowe. W aktach sprawy brak jest jednak dokumentów rozliczenia kosztów podróży służbowych odbywanych przez powodów. Nie dołączono również wydruków z karty kierowcy, na podstawie których można byłoby ustalić państwa, do których odbywali podróż, bądź przez które powodowie przejeżdżali. Dlatego też wyliczenia przysługujących powodom z tego tytułu świadczeń dokonano w oparciu o kserokopie zapisków zawartych w kalendarzach prowadzonych przez każdego z powodów (k. 211-221, 395-424) oraz zestawienie delegacji do wypłaty (k. 325), w którym ujęto należności z dwóch ostatnich podróży służbowych odbywanych przez powodów. Taką możliwość wyliczenia należnego pracownikowi świadczenia dopuszcza orzecznictwo Sądu Najwyższego. W wyroku z dnia 7 czerwca 2011 r., II PK 317/10, LEX nr 1095826 czytamy, że w postępowaniu odrębnym w sprawach z zakresu prawa pracy z powództwa pracownika o wynagrodzenie obowiązuje ogólna reguła procesu, że powód powinien udowadniać słuszność swych twierdzeń w zakresie zgłoszonego żądania, z tą jedynie modyfikacją, iż niewywiązywanie się przez pracodawcę z obowiązku rzetelnego prowadzenia dokumentacji, powoduje dla niego niekorzystne skutki procesowe wówczas, gdy pracownik udowodni swoje twierdzenia przy pomocy innych środków dowodowych niż ta dokumentacja.

Jeśli natomiast chodzi o roszczenie o wypłatę wynagrodzenia i ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy żądania te oparte są na treści odpowiednio przepisu art. 94 pkt 5 i art. 171§1 k.p. . Zgodnie z pierwszą z wymienionych regulacji pracodawca jest obowiązany terminowo i prawidłowo wypłacać wynagrodzenie. Wypłata wynagrodzenia za pracę dokonuje się co najmniej raz w miesiącu, w stałym i ustalonym z góry terminie (art.85§1 k.p.). Z kolei drugi z przywołanych przepisów stanowi, iż w przypadku niewykorzystania przysługującego urlopu w całości lub w części z powodu rozwiązania lub wygaśnięcia stosunku pracy pracownikowi przysługuje ekwiwalent pieniężny.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie nie może budzić wątpliwości, iż pozwany pracodawca nie wypłacił powodom M. J., A. L., W. D. wynagrodzenia za miesiąc maj i czerwiec 2015r. w należytej wysokości. Pomimo, iż pozwany w sprzeciwach od nakazów zapłaty żądał oddalenia również tych roszczeń nie przedstawił żadnych dowód aby wykazać, iż ze spoczywającego na nim obowiązku wobec powodów wywiązał się w całości. W tym zakresie ograniczył się jedynie do przedstawienia dowodu przelewu części wynagrodzenia powodów za miesiąc maj 2015r. tj. po 500 zł dla M. J.

(k.329) i A. L. (k.331) oraz 400 zł dla W. D. choć już tylko za ten miesiąc ich wynagrodzenia opiewały na kwoty wyższe tj. odpowiednio 1552,80 zł netto, 1558,80 zł netto , 1158,80 zł netto.

Zgola odmiennie Sąd ocenił natomiast żądanie powoda R. B. . Jest to podyktowane tym , iż powód żądał zasądzenia od pozwanego kwoty 1501 zł brutto tytułem wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r.. Tymczasem z dowodów przedłożonych przez pozwanego wynika, że ten w całości uczynił zadość temu obowiązkowi . Z pola widzenia powoda uszło bowiem to , iż był on zatrudniony tylko do 7 maja 2015r.. Stąd jego wynagrodzenie za ten miesiąc nie mogło opiewać tak jak on tego oczekuje - na kwotę 1501zł brutto lecz jedynie na kwotę 506,31 zł brutto . Jeśli zaś tę okoliczność zestawia się ze znajdującym się w aktach dokumentem przelewu wynagrodzenia za miesiąc maj 2015r. na kwotę 500 zł (k. 346 akt) oczywistym staje się wniosek , że żądanie powoda w takim kształcie nie zasługuje na uwzględnienie.

Jeśli zaś chodzi o żądanie powodów dotyczące ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy żądanie to Sąd uznał za uprawnione co do zasady . Zważyć bowiem należy, iż powodowie nie wykorzystali w pełni przysługującego im urlopów wypoczynkowych (co wynika ze znajdujących się w aktach sprawy ich świadectw pracy) , a ich umowy o pracę uległy rozwiązaniu.

Za nieuprawnione Sąd uznał natomiast roszczenie powód R. B. i W. D. dotyczące wypłaty określonej kwoty pieniędzy z tytułu oszczędności na paliwie oraz żądanie R. B. dotyczące zasądzenia kwoty 183,96 zł tytułem używania prywatnego telefonu do celów służbowych.

Jeśli chodzi o pierwsze z w/w żądań, w ocenie Sądu w istocie dotyczy ono roszczenie o zapłatę premii.

W tym miejscu koniecznym jest więc podkreślenie , iż premia jest jednym ze składników wynagrodzenia za pracę. Warunki wynagradzania wynikać mogą z umowy o pracę, a ponadto w przypadku pracodawców zatrudniających co najmniej 20 osób – z układu zbiorowego pracy (art. 77¹ k.p.) lub regulaminu wynagradzania (art. 77² § 2 k.p.). Nadto premie wypłacane pracownikom mogą mieć dwojaki charakter – premii regulaminowej oraz premii uznaniowej (która w praktyce stanowi nagrodę w rozumieniu k.p.). Premia regulaminowa jest składnikiem wynagrodzenia za pracę o charakterze roszczeniowym. Przysługuje pracownikowi w razie zajścia okoliczności opisanych w umowie o pracę, w regulaminie wynagradzania albo w innym akcie wewnętrznym obowiązującym u pracodawcy. Warunki przyznania premii regulaminowej, jej wysokość oraz termin wypłaty stanowią element stosunku pracy łączącego strony i nie cechuje ich dowolność. Wypłata premii regulaminowej w określonej kwocie nie jest więc zależna od swobodnej, jednostronnej decyzji pracodawcy, nie może on również bez zgody pracownika zmienić na jego niekorzyść zasad premiowania, gdyż ten element stosunku pracy (jako dotyczący zasad wynagradzania) zasadniczo podlegać może zmianie jedynie w drodze porozumienia stron lub wypowiedzenia zmieniającego (art. 77² § 5 k.p. w zw. z art. 241¹³ § 2 k.p.). Oznacza to, że jeśli spełnione zostały przesłanki przyznania premii regulaminowej, pracownik może domagać się jej wypłacenia na drodze sądowej.

Nieco inaczej przedstawia się sytuacja w przypadku premii uznaniowej. Jej istotą jest dowolność (uznaniowość) ustalania i wypłacania. Decyzja o przyznaniu premii w określonej kwocie w danym okresie rozliczeniowym należy wyłącznie do pracodawcy, który nie podlega w tym zakresie żadnym wiążącym dla niego wytycznym wynikającym ze stosunku pracy i aktów wewnątrzzakładowych. Tego rodzaju premia w praktyce stanowi nagrodę za konkretne osiągnięcia bądź też świadczenie o charakterze motywacyjnym. Pracownik nie może skutecznie domagać się na drodze sądowej jej wypłacenia, poza tymi przypadkami, gdy pracodawca ustalił wysokość premii uznaniowej (nagrody) i przyznał ją pracownikowi, składając w tym zakresie oświadczenie woli – ale premia ta nie została ostatecznie wypłacona.

Co więcej - aby pracownikowi przysługiwało roszczenie o zapłatę premii, odpowiednie akty wewnętrzne pracodawcy (lub jego oświadczenia woli) powinny przewidywać z góry skonkretyzowane i zobiektywizowane warunki (wskaźniki) premiowania, które pracownik spełnia (vide: wyroki Sądu Najwyższego z 29 czerwca 2000 r., I PKN 681/99, Lex nr 1223705; z 10.06.1983 r., III PZP 25/83, OSNC 1983/12/192 oraz z 31 marca 1980 r., I PRN 138/79, Lex nr 84476). Zasady premiowania przyjęte u pracodawcy muszą w takim wypadku w sposób jednoznaczny i precyzyjny

określać warunki, jakie pracownik musi spełnić, aby premię uzyskać (np. w postaci realizacji wyznaczonych mu mierzalnych zadań i celów albo w postaci uzyskania określonego wyniku sformalizowanej oceny pracowniczej). Musi z nich również wynikać w sposób ścisły i skonkretyzowany sposób ustalenia wysokości (kwoty) premii. Jeśli premia może mieć zmienną wysokość (np. mieści się w określonym przedziale kwotowym), z zasad premiowania musi czytelnie wynikać w jaki sposób zrealizowanie konkretnych wskaźników (warunków) premiowych przekłada się na określony poziom premiowania (określoną kwotę premii). Zasady premiowania powinny też określać w sposób czytelny, kiedy pracownik może utracić prawo do premii (np. poprzez wskazanie, że następuje to w razie rozwiązania stosunku pracy przed upływem okresu premiowania, w razie nałożenia kar porządkowych) oraz czy premia może być obniżona lub podwyższona, a jeśli tak, to w jaki sposób i w oparciu o jakie kryteria. Zasady premiowania w przypadku premii regulaminowych nie przewidują możliwości dowolnego (ocennego, uznaniowego) korygowania wysokości premii pracownika przez jego przełożonego, jak również nie dopuszczają dowolnego pozbawienia pracownika premii wyłącznie w oparciu o uznaniową decyzję pracodawcy. Możliwa jest przy tym sytuacja, w której pracodawca określa konkretną premię w aktach wewnętrznych jako premię „uznaniową”, ale jednocześnie kryteria jej nabycia są ścisłe, jednoznaczne i mierzalne, a procedura przyznawania sformalizowana i pozbawiona elementu swobodnej, uznaniowej decyzji pracodawcy. W wypadkach, gdy istnieje taki skonkretyzowany „regulamin” premiowania (zasady określające nabycie i wysokość premii), „uznaniowa” premia stanowi w rzeczywistości premię regulaminową, a pracownikowi może służyć roszczenie o jej wypłacenie.

Przenosząc przedmiotowe rozważania na grunt niniejszej sprawy uwadze Sądu nie mogło uisć to, iż powodowie formułując żądanie zapłaty premii z tytułu oszczędności na paliwie, korzystając przy tym z pomocy zawodowego pełnomocnika nie wskazali na jakiej podstawie prawnej domagają się zapłaty tego świadczenia. Nie wskazali również jaki charakter ma ta premia – regulaminowy czy też uznaniowy oraz co jest bardzo istotne – w jaki sposób wyliczyli przysługujące im świadczenie. Aktywność dowodowa powodów w tym zakresie ograniczyła się jedynie do powielenia swoich żądań w toku ich przesłuchania w charakterze stron. Powodowie nie byli w stanie nawet uprawdopodobnić na jakiej podstawie mieli otrzymać taką premię. Powód W. D. wskazał przy tym, iż tego typu świadczenie otrzymał od pracodawcy tylko raz. Z twierdzeniami powodów co prawda koresponduje złożony do akt sprawy przelew kwoty 200 zł tytułem „dodatku za paliwo sp. z o.o” (k 375), to jednak z drugiej strony nie świadczy to o regulaminowym charakterze tego dodatku. W świetle powyższych rozważań świadczenie to mogło równie dobrze przybrać formę nagrody, której dochodzenie na drodze sądowej nie jest już uprawnione.

Podobnie należy ocenić drugie z w/w roszczeń zgłoszonych przez R. B. tj. żądanie zapłaty za używanie telefonu prywatnego do celów służbowych. Oczywistym jest, że pracodawca może zezwolić, aby jego pracownik używał swojego prywatnego telefonu do celów służbowych (podobnie zresztą jak innych urządzeń). Może to być zarówno telefon stacjonarny, jak i telefon komórkowy. Podstawą takiego użytkowania telefonu przez pracownika powinna być jednak umowa zawarta pomiędzy pracodawcą a pracownikiem. W przedmiotowej sprawie powód nie wykazał, aby taką umowę strony zawarły. Zaniechał również wskazania w jaki sposób wyliczył rzekomo należną mu kwotę 183,96 zł. W szczególności nie przedstawił billingu (wydruku połączeń dokonanych w danym okresie), na którym wskazałby, które rozmowy były wykonane w celach służbowych, a które nie. Pozwoliłoby to nie tylko Sądowi ale przede wszystkim pracodawcy na precyzyjne ustalenie jakie połączenia były wykonane lub odebrane w celach służbowych. Powód zaniechał na tym polu jakiegokolwiek aktywności dowodowej, a co za tym idzie jego żądanie również i w tym zakresie nie mogło być uwzględnione.

Jeśli chodzi o samo arytmetyczne wyliczenie należności przysługujących powodom od pozwanego, dokonanie tej czynności Sąd powierzył biegłemu z zakresu obliczania wynagrodzeń za pracę P. D. . Opinia sporządzona przez tego biegłego jest jasna, pełna, przekonująca i szczegółowo uzasadniona, z powołaniem się na konkretne okoliczności faktyczne i właściwe przepisy prawa. Dlatego też płynące z niej wnioski w ocenie Sądu nie budzą wątpliwości. Nadto przyjęte przez biegłego do opinii założenia znajdują oparcie w wyżej omówionym materiale dowodowym, przez co opinii nie można postawić zarzutów nierzetelności czy mylnych założeń. I tak - w opinii biegły wyliczył świadczenie jakie każdy z powodów winien otrzymać tytułem odbytych podróży służbowych, wynagrodzenia za pracę, ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Strony nie podniosły w stosunku do tej opinii żadnych zarzutów, a więc w

sposób uprawniony można założyć, że również dzielają wnioski płynące z jej lektury. Wyliczenia biegłego wymagały ze strony Sądu jedynie korekty w tym zakresie w jakim wysokość należnego powodom wynagrodzenia za pracę i ekwiwalentu wskazano jako kwoty netto. Jest to konsekwencją tego, iż biegły nie wziął pod uwagę, że wynagrodzenie za pracę i jego pochodne to określone w umowie o pracę wynagrodzenie brutto, a z przepisów ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych wynika jedynie obowiązek pobierania od tego wynagrodzenia zaliczki na poczet podatku dochodowego. Zawsze więc pracodawca przeznacza na wynagrodzenie pracownika kwotę wymienioną w ustawie i przepisach płacowych, a obowiązek opłacenia podatku powoduje jedynie zmniejszenie kwoty wypłaconej do rąk pracownika. Stąd też w zakresie przysługujących powodom należności przedstawionych przez biegłego w ujęciu netto Sąd dokonał ich przeliczenia na kwoty brutto.

Koniecznym okazało się również zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda W. D. z tytułu ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy kwoty niższej od tej wyliczonej przez biegłego (2273,26 zł) albowiem Sąd w tym zakresie był związany żądaniem pozwu. Te natomiast opiewało na kwotę 2200 zł brutto.

Zgodnie z art. 359 § 1 k.c. odsetki od sumy pieniężnej należą się tylko wtedy, gdy to wynika z czynności prawnej albo z ustawy, z orzeczenia sądu lub z decyzji innego właściwego organu. Zgodnie z kolei z art. 481 § 1 k.c. w brzmieniu do 31 grudnia 2015 r. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 w/w artykułu, jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy.

Według zaś art. 481 § 1 k.c. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 r. jeżeli dłużnik opóźnia się ze spełnieniem świadczenia pieniężnego, wierzyciel może żądać odsetek za czas opóźnienia, chociażby nie poniósł żadnej szkody i chociażby opóźnienie było następstwem okoliczności, za które dłużnik odpowiedzialności nie ponosi. Zgodnie z § 2 jeżeli stopa odsetek za opóźnienie nie była z góry oznaczona, należą się odsetki ustawowe za opóźnienie w wysokości równej sumie stopy referencyjnej Narodowego Banku Polskiego i 5,5 punktów procentowych. Jednakże gdy wierzytelność jest oprocentowana według stopy wyższej niż stopa ustawowa, wierzyciel może żądać odsetek za opóźnienie według tej wyższej stopy. Zgodnie z § 2¹ maksymalna wysokość odsetek za opóźnienie nie może w stosunku rocznym przekraczać dwukrotności wysokości odsetek ustawowych za opóźnienie (odsetki maksymalne za opóźnienie). Natomiast zgodnie z § 2² jeżeli wysokość odsetek za opóźnienie przekracza wysokość odsetek maksymalnych za opóźnienie, należą się odsetki maksymalne za opóźnienie.

Świadczenia należne powodom z tytułu odbytych podróży służbowych powinny być im wypłacone w terminie 14 dni od daty zakończenia podróży służbowej po rozliczeniu się kierowcy z poszczególnej podróży służbowej – § 5 ust. 1 ww. rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013r. w sprawie należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej. Z kolei jeśli chodzi o wypłatę wynagrodzenia za pracę, pozwany popadał w opóźnienie od 11 dnia następnego miesiąca, a w przypadku ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy z dniem rozwiązania stosunku pracy. Będąc jednak związany żądaniem pozwu, przysługujące powodom należności akcesoryjne od należności głównych Sąd zasądził od dnia 26 sierpnia 2015r. do dnia 31 grudnia 2015 r. zgodnie z art. 359 k.c. w zw. z art. 481 kc w zw. z art. 300 k.p. w brzmieniu obowiązującym do 31 grudnia 2015 r. natomiast od 1 stycznia 2016 r. w brzmieniu obowiązującym od 1 stycznia 2016 r..

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w pkt I, VI, XI, XVI wyroku, oddalając powództwa w pozostałym zakresie jako nieuprawnione – pkt II, VII, XII, XVII sentencji.

O kosztach postępowania Sąd orzekł na podstawie art. 100 zd. 1 k.p.c., który stanowi, iż w razie częściowego tylko uwzględnienia żądań koszty będą wzajemnie zniesione lub stosunkowo rozdzielone. A zatem, w przypadku częściowego uwzględnienia żądań stron, sąd w oparciu o względy słuszności może dokonać bądź wzajemnego zniesienia kosztów, bądź stosunkowego rozdzielania kosztów, które polega na wyważonym rozłożeniu kosztów

pomiędzy stronami, odpowiednio do wysokości, w jakiej zostały poniesione oraz stosownie do wyniku postępowania (stopnia uwzględnienia i nieuwzględnienia żądań). Podstawę obliczeń przy podziale kosztów stanowi suma należności obu stron, ustalona na podstawie zasad wskazanych w art. 98 § 2 i 3 oraz art. 99 k.p.c. i dzielona proporcjonalnie do stosunku w jakim strony utrzymały się ze swymi roszczeniami lub obroną (vide: postanowienie SN z dnia 31 stycznia 1991 roku II CZ 255/90, OSP 1991/11-12, poz. 279). Otrzymane w rezultacie kwoty stanowią udziały stron w całości kosztów, jeżeli poniesione przez stronę koszty przewyższają obciążający ją udział, zasądzeniu na jej rzecz podlega różnica.

W rozpoznawanej sprawie uznać należy, że powód R. B. wygrał sprawę w około 60 % i w tej części należy się jemu zwrot kosztów procesu od pozwanego. Tym samym też należy uznać, iż strona pozwana wygrała sprawę w około 40 %. Z kolei powodowie w osobach M. J., A. L. oraz W. D. wygrali sprawę w odpowiednio 86 %, 87 %, 71 %, co z kolei odpowiada wygranej pozwanego wobec tych powodów w wysokości 14 %, 13%, 29 %.

Na koszty, które ponieśli powodowie W. D. i M. J. składa się wynagrodzenie zawodowego pełnomocnika w wysokości po 1800 zł ustalone na podstawie § 11 ust 1 pkt 2 w zw. § 6 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu. Natomiast koszty, które ponieśli powodowie R. B. i A. L. zamknęły się kwotą po 900 zł, co odpowiada wynagrodzeniu zawodowego pełnomocnika ustalonego na podstawie § 11 ust 1 pkt 2 w zw. z § 6 pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu.

Z kolei koszty poniesione przez pozwanego sprawach zainicjowanych przez W. D. i M. J. to kwota po 1800 zł zaś w sprawach z powództwa R. B. i A. L. po 900 zł (§ 11 ust 1 pkt 2 w zw. § 6 pkt 5 i pkt 4 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu).

Mając powyższe na uwadze, Sąd po przeprowadzeniu stosownych działań matematycznych orzekł jak w pkt III, VIII, XIII, XVIII wyroku .

Rozstrzygnięcie zawarte w pkt IV, IX, XIV, XIX sentencji znajduje swoje uzasadnienie w treści przepisu art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach. Czytamy w nim, iż kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąży przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu.

Mając zatem na uwadze fakt, iż powodowie byli zwolnieni w całości od kosztów sądowych, które tymczasowo wydatkował Skarb Państwa (opłata w sprawie z powództwa R. B. – 447 zł, M. J. - 587 zł, A. L. – 447 zł W. D. – 571 zł, wynagrodzenie biegłego 447,58 zł), pozwany musi zatem zwrócić część tych kwot Skarbowi Państwa, w takim zakresie w jakim przegrał każdą ze spraw .

O rygorze natychmiastowej wykonalności Sąd orzekł w punkcie V, X, XV, XX na podstawie art. 477² § 1 k.p.c., zgodnie z którym Sąd, zasądzając należność pracownika w sprawach z zakresu prawa pracy z urzędu nadaje wyrokowi przy jego wydaniu rygor natychmiastowej wykonalności w części nie przekraczającej pełnego jednomiesięcznego wynagrodzenia powodowego pracownika.

SSR Tomasz Klimczak